

[Karl Møller]

Jeg synes nok, at hr. Poul Nielson glemte at gøre opmærksom på, at denne raketype først er blevet udviklet flere år efter, at USA har startet udviklingen af missiler med flere sprænghoveder, og også, at USA rent faktisk har mere end dobbelt så mange af denne type, som den anden side har.

Videre siger hr. Poul Nielson:

»Debatten i den vestlige verden om neutronbomben var en selvvalgt, bevidst forsinkelse af beslutningsprocessen, der skulle bruges til at afvente et udspil fra den anden side, der viste, om man var parat til at opgive udvikling af nye våbensystemer.«

Jeg synes nok, det er den mest konstruerede, søgte forklaring på den verdensomspændende protestræjsning mod neutronvåbenet, som jeg rent faktisk her i Danmark kun troede hr. Uwe Jensen (Ribe a.) fra fremskridtspartiet elskede. Tror hr. Poul Nielson, at det norske stortings nej, det hollandske parlaments nej, det svenske og det finske parlaments nej til neutronbomben var en smart forhandlingsmanøvre, som skulle få russerne til at opgive nye våbensystemer? Man kunne spørge, hvilke systemer i øvrigt hr. Poul Nielson tænker på. Mig bekendt har SS 20 været kendt i flere år, men er altså først nu opstillet. Nej, disse parlamenters beslutsomme holdning var og er udtryk for en klar holdning i landenes befolkninger. I Danmark tog man det modige standpunkt ingenting at foretage sig trods en ganske bred modstand i befolkningen, en modstand, der ikke er blevet mindre, en modstand, som også rækker langt ind i vores største arbejderparti. Hr. Poul Nielson slutter af med denne salut:

»Nu er den selvvalgte pause ved at komme til sin afslutning – og derfor må NATO-landene træffe deres beslutninger.«

Det er jo ikke hr. Poul Nielson, der er ordfører her i dag, men jeg synes nok, det må være rimeligt at spørge, om disse synspunkter dækker den almindelige socialdemokratiske opfattelse.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne først sige, at det er en helt usædvanlig kompliment til forsvarsministeren, at DKPs ordfører omtaler forsvarsministeren med hans civile navn. Mig falder det ikke særlig svært at omtale forsvarsministeren som forsvarsminister, og jeg synes også,

hans tale i dag bærer præg af at være holdt af en forsvarsminister.

Så vil jeg godt sige som en helt almindelig betragtning om de sikkerhedsproblemer, der ruller sig op for Europa, for os, i diskussionen om nye taktiske atomvåbensystemer, at alvoren i disse sager langt stiller sikkerhedsproblemerne ved a-kraft, den fredelige udnyttelse af a-kraft, i skyggen. Vi deltager stærkt i diskussionen om sikkerhedsproblemerne ved civil udnyttelse af a-kraft, men hvad man end kan mene om det problem – og det er vi jo nok ikke ganske enige om her i salen – så er den trussel mod sikkerheden, der kommer fra anvendelsen af a-våben i det europæiske område, langt, langt større og i virkeligheden mere nærværende.

Jeg vil gerne takke hr. Gert Petersen for hans bemærkninger om åbenheden og omfanget af oplysninger om amerikanske planer, amerikanske våbensystemer, amerikansk debat og overvejelser om disse anliggender. Jeg synes, det er en bemærkelsesværdig udtalelse netop fra hr. Gert Petersens side. Hr. Gert Petersen ser heri en modsætning til debatten i Danmark, og deri mener jeg hr. Gert Petersen har ret. Vi har ikke været vænnet til meget åben, fordomsfri debat og diskussion om disse anliggender i Danmark, og en række af de oplysninger, som er lettilgængelige i udenlandske tidsskrifter om nydannelser inden for våbensystemer, er noget, der sjældent eller aldrig diskuteres her i Danmark, endsi-ge her i folketinget.

Jeg synes jo, det havde været endnu mere bemærkelsesværdigt, hvis hr. Gert Petersen også havde peget på, at vel diskuterer vi ikke disse sager meget i Danmark, men vi har dog oplysningerne tilgængelige, og åbenheden her er trods alt så langt større end åbenheden om de østeuropæiske landes planer, udviklinger og diskussioner.

Netop fordi vi ved uendelig lidt om dette, i hvert fald uden for efterretningskredse, synes jeg også, hr. Gert Petersen skal være mere forsigtig, end han var, når han så tydeligt, skal vi sige frikender Sovjetunionen for et medansvar for den accelererende oprustning i Europa. Netop når man ved så lidt om det, som vi faktisk gør, synes jeg, det er letsindigt at sige det så tydeligt og klart og stærkt, som hr. Gert Petersen gjorde det, at Sovjetunionens udvikling af SS 20 og SS 21 kun er en videreudvikling af bestående våbensystemer